

støttelse af Børn. Man er vistnok kommen til 18 Lars Alberen ved Dnsfet om at understøtte Børn til Studenteraarene; men dette er vistnok en Svendsse, som man ikke kan finde Grund til at gennemføre i Almindelighed. Dette er en Enkelt- heds, jeg besværlig; jeg skal iøvrigt ikke nærmere komme ind paa andre enkelte Punkter, hvori man maaske kunde ønske nogen Forandring. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale ogsaa dette Lov- forslag, der, som sagt, i det Væsentlige slutter sig til det, som Folkethingets Udvalg tidligere har foreslaaet.

Finantsministeren (Strup): Det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valg- kreds (Bajer) beklagede, at det Lovforslag, som ikke i dette Dieblit foreligger, men som nylig fo- relaa til Behandling, ikke blev færdig i forrige ordentlige Samling, og det ærede Medlem, der nu satte sig, gjentog den samme Beklagelse med Hensyn til det Lovforslag, som vi nu forhandle, nemlig Lovforslaget om Invalideforsørgelse. Det forekommer mig imidlertid, at de ærede Medlem- mer vilde have kunnet spare den Beklagelse. Det vil jo dog vistnok erindres, at disse to Lov- forslag ere af det ærede Things Udvalg bleve betragtede som siamesiske Tvillinger, det ene maatte ikke blive sat i Kraft, medmindre det andet fulgte med, og deraf fulgte, at intet af dem vilde have kunnet blive færdigt i forrige Samling; thi netop den Ordning af Bestyrelsen af Invalidefonden, som jeg har foreslaaet i det foreliggende Lovfor- slag, og som det glæder mig særdeles at høre, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valg- kreds (Bjoffen) fandt heldig, vilde ikke have kun- net være gennemført i forrige Samling, idet den var betinget af Forhandlingerne mellem mig og Centralbestyrelsen, som det jo er foreslaaet skulde overtage Ledelsen af den særlige Invalidefor- sørgelse. Hvis Sagen altsaa skulde ordnes paa den af mig foreslaaede Maade, var den ligefrem ikke moden til Afgjørelse i Slutningen af forrige Samling. Iøvrigt skal jeg ikke tage mig det nær, at et Lovforslag saaledes af det ærede Med- lem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds bliver betegnet som Restance fra foregaaende Samling, naar Tilfældet maatte være, som jeg antager, at det vil blive med disse Love, at Følgen af, at de ere Restancer, bliver den, at de blive vedtagne i den kommende Samling; i saa Tilfælde vilde jeg ønske, at den samme Betegnelse kunde gives andre Lovforslag, der have været forelagte. Jeg kan ikke Andet end glæde mig over den Modtagelse, som disse to smaa Lovforslag have faaet, som jeg, besynderlig nok, er kommen til at bringe frem for Thinget denne Gang. Det kunde maaske være noget overraskende for Thinget, at det er Fi- nantsministeren, som denne Gang bringer disse Lovemner frem, medens det tidligere var Krigs- ministeren. Grunden er imidlertid ganske simpel

den —, ikke, at disse Love have faaet en større finantciel Betydning, end de tidligere have havt — men at de ved det, som Udvalget og Krigsmini- steren bleve enige om ifjor, have faaet en mindre krigsministeriel Betydning, om jeg maa udtrykke mig saaledes, det vil sige, at man er gaaet bort fra Klassepensioneringen og over til Røtopen- sioneringen, for at udtrykke mig kort. Derved, fore- kommer det mig, at enhver Vanskelighed fjernes for, at Finantsministeren kan behandle denne Pen- sionslov og Loven om Invalideforsørgelse lige saa godt som alle andre Pensionslove, saaledes at det nu ligger ganske naturligt for Finantsministeren at behandle den. Det er kun denne Forklaring, jeg har benyttet Leiligheden til at give det ærede Thing, da det ellers maatte være noget overra- skende for det, at en Minister i Nar forhandler Lovforslag, som en anden har behandlet i et fore- gaaende Nar. De enkelte Anteposter, som ere fremkomne mod forholdsvis mindre betydelige Be- stemmelser i Lovforslaget, tror jeg, at jeg kan vente med at bevare, indtil jeg ser Wændrings- forslag foreliggende formulerede. Kun skulde jeg ønske allerede nu at rette den Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valg- kreds (Dinesen), at det ikke paa nogen Maade vilde gaa an at forandre Ordet „Tjenesteligt“ til „Tjeneste“ paa dette Sted. Jeg vil ikke be- negte Muligheden af, at man kan finde paa en Redaktion, der kan give Invalidebestyrelsen en noget større Frihed, men ganske simpelt og let er Forandringen ikke.

S. Christensen: Naar jeg tager Ordet ved denne Sags Behandling, er det kun for at dvæle ganske kort ved et Par Paragrafer i dette Lovforslag, nemlig §§ 2 og 12. Jeg kan ikke se Andet, end at det er meget billigt og rettænkende, saaledes som hele Ordningen i § 2 er foreslaaet, eftersom det ikke saa sjælden hender, at Folk i Felten eller under Garnisonslivet kunne faae en eller anden Skadest, som først efter længere Tids Forløb udvikler sig til ikke liden Skade for Bed- kommendes Fremtid, idet den selvølgelig gjør ham mindre skikket til at forsørge sig og Sine. Der- for anser jeg det for at være meget heldigt, at Sagen er ordnet saaledes, at han ogsaa længere Tid efter vil kunne faae Invalideforsørgelse. Det forekommer mig imidlertid, at der er en Paragraf i Lovforslaget, som just ikke er bleven ganske heldig i sin Affattelse, og som ganske vist ikke er § 2 aldeles ulig. Naar man nu tænker sig, at en saadan Mand, uagtet han af og til lider af et eller andet Tilfælde, maaske først efter 10 a 15 Lars Forløb bliver saaledes fult, at han ser sig nødsaget til at henvende sig til Invalideforsørgel- sen for at erhverve sig nogen Hjælp og ogsaa er saa heldig at faae den, saa kan jeg ikke se rettere, end at denne Person i Virkeligheden har viist Staten en Tjeneste dermed, at han, uagtet han maaske